

Ho diu la Bíblia

A cura de Manel Morgades i Rosell

L'evangeli de St. Marc és el més proper a Jesús de Natzaret, el Jesús històric. Per això és el més directe i alhora apareix com un reportatge, que curiosament, no ens parla de la infància de Jesús, però sí que té molt d'interès a deixar-nos clar que Jesús és el Fill de Déu i per a nosaltres el Crist -Salvador- de la fe. Aquest fragment que he triat avui, és per demostrar que per a Déu el més important és l'home. Jesús condemna l'idolatria de la llei, i posa l'home per sobre dels preceptes eclesiàstics, religiosos i polítics.

L'HOMI I LA LLEI (Mc.2,23-27)

Un dissabte, Jesús passava per uns sembrats. Tot fent camí, els seus deixebles es posaren a arrencar espigues. Els fariseus li van dir:

-Mira, per què fan en dissabte això que no és permès?

Jesús els respon:

-¿No heu llegit mai què va fer David quan van tenir necessitat de menjar ell i els qui anaven amb ell? Tal com es diu en el passatge del gran sacerdot Abiatar, David va entrar al temple de Déu, va menjar els pans d'ofrena, que solament poden menjar els sacerdots, i en va donar també als qui l'acompanyaven.

I els deia:

-El dissabte ha estat fet per a l'home, i no l'home per al dissabte.

Garbellant

A cura de M. Teresa Quintana i Capdevila

FABRICANTS D'ETIQUETES

La vida és com el bon vi.
Tothom llegeix l'etiqueta.
Pocs tasten el vi.

En certa ocasió Buda senyalà una flor als seus deixebles i demanà que diguessin alguna cosa sobre ella. Un d'ells pronuncià una conferència. Un altre un poema. Un altre una paràbola. Tots quedaren per sobre dels altres en profunditat i erudició.

Fabricants d'etiquetes!

Mahakashyap somrigué i callà. Només ell l'havia vista.

Si tan sols pogués provar un ocell,
una flor,
un arbre,
un rostre humà...!

Però ai! No tinc temps!
Gasto la meua energia desxifrant l'etiqueta.

LA SAVIESA D'UNA ANCIANA

Va existir un sacerdot que estava cansat que una beata li expliqués les revelacions que Déu li feia. Una setmana darrere una altra, la bona senyora deia que comunicava amb el cel i rebia missatges. El sacerdot, amb la intenció de desemascarar el suposat engany que amagaven les comunicacions, li va dir a la senyora: "Miri, la propera vegada que vegi Déu digui-li que, perquè jo em convenci que és Ell qui li parla, li digui quins són els meus pecats, els que només jo conec".

El sacerdot va pensar que d'aquesta manera la senyora el deixaria de molestar. Al cap de pocs dies la senyora va tornar i tot sorprès, el sacerdot li preguntà:

Per a una vida solidària i eficaç és important alliberar el cor i la mirada de tots els prejudicis i de les etiquetes que hem anat enganxant sobre les persones i que ens impedeixen de descobrir el valor del que fan i diuen. Ens podrien fer sospitar fins i tot de les accions més generoses i de les paraules més sinceres. Els habitants de Natzaret no van ser capaços de descobrir la riquesa de la Bona Nova, anunciada per Jesús i en Jesús.

"La Missa de cada dia"

- Què, va parlar amb Déu?
- Sí
- Que li va dir els meus pecats?
- Em va dir que no me'ls podia dir perquè els havia oblidat.

Quan el sacerdot va sentir aquesta resposta no va saber què respondre.

Déu no només perdona els pecats de les persones, sinó que un cop perdonats, els oblida.

Aquest és l'Amor vertader.

José Luis Martín Descalzo.

aigua viva

Parròquia de Sant Jaume, d'Arbeca

Núm. 63. Sant Creu 2006

Ara i aquí

REFLEXIONS D'ESTIU, PER PASSAR UN BON HIVERN

La convivència política a la nostra Vila és, aparentment tranquil·la, però si som realistes, en el fons, és conflictiva, tal com demostren els fets i sobre tot, en els comentaris despectius, entre els diversos col·lectius locals. Hi ha una desconfiança manifesta en allò que hom fa desinteressadament per Arbeca.

Es diu allò tan suat "si ho fa, o fan, serà per treure'n algun profit". Ja sabem que hi ha aprofitats, però són excepcions. Les persones que tenen inquietuds i ganes de fer un servei a la societat s'esforcen per a portar-les a terme, ho fan amb bona voluntat i amb la finalitat neta i clara del bé comú. A mi em fa mal la xerrameca que fa forat, en el sentit de creure, dir i afirmar que els arbequins som els millors, que tot ho fem bé, els més treballadors, el més valents, etc.

Tots aquests tòpics ens fan més mal que bé, perquè són mancats de coherència i compromís real. Això ho saben els que des de diverses Associacions treballen per la cultura, la història, la música, el jovent, els xiquets, el comerç, el desenvolupament turístic i econòmic, per mantenir tradicions, etc.

Els que fan possible aquestes iniciatives, i altres associacions que no he esmentat -que han anat neixent aquests darrers anys- es troben bastant soles a l'hora de tirar endavant els seus ambiciosos objectius per manca de compromís de les persones, com dèiem més amunt. Aquest objectiu no són altra cosa, que fer possible l'afirmació, amb la qual ens omplim la boca, quan diem que som els millors.

Fer Poble és tenir l'autoestima prou alta per a passar de la xerrameca a l'acció. És també respectar-nos els uns altres pel què pensem, fem i som. Això és tradueix en compromisos i responsabilitats ideològiques i polítiques diverses, que no han de ser font de conflicte, sinó lloc de trobada i diàleg. No pot ser que si hom fa un acte per tothom, solament hi assisteixin els més propers ideològicament. No pot ser que quan governen el poble uns, ho facin tot bé i quan ho fan uns altres ho facin tot malament. No pot ser que uns es facin seus els "èxits" dels altres i ho presentin com a propis i no com a bé comú. No pot ser que parlem de democràcia per afavorir i justificar els nostres interessos personals.

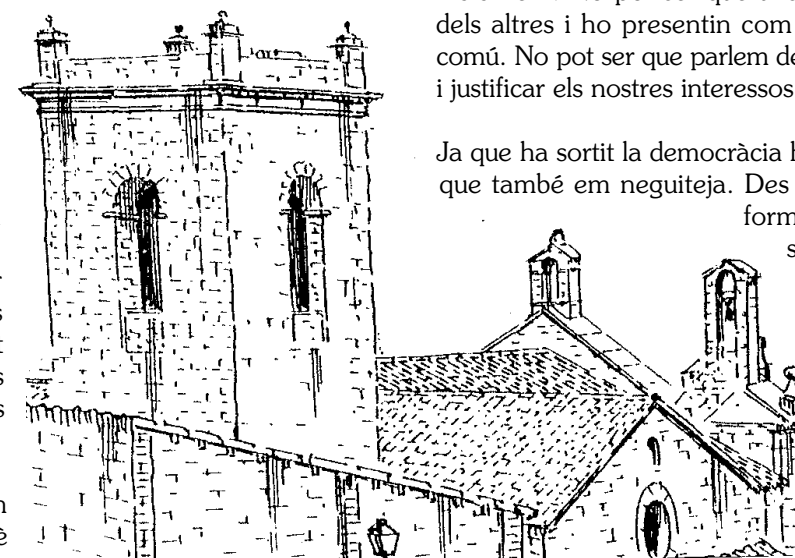
Ja que ha sortit la democràcia hi voldria fer una reflexió que també em neguiteja. Des que vivim sota aquesta forma d'organització política, s'ha fet ben poca pedagogia democràtica.

Així ens trobem! El que fem nosaltres està bé i és democràtic i legítim i el que fan els altres no està bé, i no ho és!. La democràcia exercida com a tal, és per a vetllar pel bé comú i no per a fer

tancar la boca, és perquè totes les sensibilitats siguin reconegudes, valorades, escoltades i respectades.

Ningú pot fer bandera de ser demòcrata si no es posa al servei dels altres amb una actitud d'obertura i d'acolliment absolutament desinteressat i pensant sobretot, en el bé comú. Si no entenem el que vol dir exercir les llibertats en democràcia, caurem en el pensament únic que tant hem criticat i combatut.

Arbeca té projecte i possibilitats de ser POBLE en majúscules. Però cal que abandonem les "baralles de campanar" per demostrar qui és més arbequí i anar

renunciant a l'egoisme que ens fa perdre. Cal anar junts, respectant les diferències, car aquestes, ens fan créixer com a persones i com a poble. No ens podem tancar a la nostra veritat sinó aportar-la, i junt amb la dels altres aconseguir uns fins més alts.

A la nostra Vila hi ha persones que ideològicament i políticament estan a les antípodes, i a l'hora de fer POBLE i també de compartir la fe, treballen com un sol home i amb

rigor per aconseguir realitats que honorin la Vila d'Arbeca.

Aquestes reflexions d'estiu estan fetes amb bona voluntat i amb l'afany de compartir amb els lectors d'AIGUA VIVA, el compromís que tenim els cristians amb la nostra societat per transformar-la i millorar-la -que en aquest cas- és la Vila d'Arbeca.

Manel Morgades i Rosell

Es fa saber ...

A cura d’Anton Bru i Borràs

PARRÒQUIA

Demografia (període de Pasqua a Sant Joan)

Baptismes:
16-07-06 Clàudia Gotsens Badia
10-09-06 Kilian Serra Cívico
10-09-06 Pau Blanc Rodon

Casaments:22-07-06 Ricard Berengué Solé, amb Íngrid Moyà Villanueva, ambdós d'Arbeca
02-09-06 Gemma Farregut Esqué, d'Arbeca, amb Xavier Calvera Garriga, de Bellpuig
09-09-06 Anna Baró Pelegrí, d'Arbeca, amb Santi Torres Mir, de Tàrrega

Exèquies:
05-07-06 Antònia Motlló Duch, 88 anys
26-07-06 Rosa Sumalla Farré, 90 anys
30-07-06 Jaume Ciurana Tilló, 86 anys
31-07-06 Florian Salat Escalé, 86 anys
03-08-06 Francesc Moyà Camins, 96 anys
15-08-06 Irene Roset Garsaball, 82 anys
31-08-06 Ramon Bosch Vidal, 78 anys

Acció Pastoral

Culte:

• Des d'enguany, la Parròquia té himne al Patró Sant Jaume. Va oferir la lletra la veïna Isabel Oltra Juste, i Mn. Anton la va musicar. Es va estrenar el dia de Sant Jaume, i va ser peça de concert el dia de la Festa Major. Ha estat molt ben acceptada pels feligresos i el canten força bé.

• Vam parlar d'un Sant Crist, que ens havia regalat un arbequí de fora, i que hi havia el suggeriment de col·locar-lo a Santa Caterina, a condició d'un consens municipal. Ens han informat que no se n'ha parlat en cap ple. Tampoc se n'ha parlat en cap reunió de Consell Parroquial. Farem, doncs, les coses bé i amb calma, i aparquem, de moment, el tema.

• Aquest any, tots els bancs de la part del Santíssim els hem girat de cara al Sant Crist, com es feia antigament. Un any ja ho vam fer per al dia de la festa, el dia 14, però enguany, tota la Novena. Una bona part dels assistents no ho han trobat bé en principi; però han acabat aprovant-ho.

• També les dues conferències de la Novena han posat a prova el respecte a la diversitat, car els continguts han estat prou diferents. La primera, a càrrec de M. Àngels Filella, amb el tema JESÚS I LES DONES, podia resultar polèmica i traumàtica, però els oients la van acceptar amb molt de seny i respecte. No cal dir, que la segona conferència, la de Jesús Elies no va tenir cap risc de polèmica, i la gent va ser testimoni de com es viu la fe i l'amor al Sant Crist, i en quina sinceritat i valentia es defensa el fet religiós. Les dues xerrades, de continguts ben diferents, ens han estat un bon servei que cal agrair.

Consell i Voluntariat parroquials:

• El diumenge, dia 23 de juliol, després de la interessant conferència de Joan Bellmunt sobre el calendari tradicional de la Vall d’Aran, que va donar a la Sala d’Actes de l’Abadia, davant d’un nombrós públic, el Voluntariat va oferir les “orelletes” amb mistela a benefici de les obres de l’Església. Com l’any passat, l’èxit de la convocatòria va superar les previsions i “es va fer curt”.

• El dia de Sant Jaume, la missa va resultar força solemne i va acabar amb l’estrena de l’Himne a Sant Jaume ja esmentat. El dinar de germanor a la Capella, molt animat i participatiu. En el “llevant taula”, cada voluntari i voluntària va rebre un petit obsequi com a signe d’agraïment de la Parròquia.

Corals:

• Després de dues reunions de pares, la Coral Infantil va gaudir d’una bona estada al Càmping de Prades, on els “amos arbequins” ens tenen sempre totes les atencions.

• El dia 29 de juliol, l’Orfeó va fer una cantada als Vilars, durant l’acte cultural organitzat pels amics del Poblat Ibèric. I, el dia 10 d’agost, un grupet de 12 cantaires també va cantar una peça adient i “de collita pròpia”, amb el títol PLUJA D’ESTELS.

• També, com cada any, “l’Harmonia” va participar a la missa, amb concert posterior, a les festes majors d’els Omells, Arbeca i l’Espluga Calba, i estan ja preparats per a la dels Omellons.

• Una comissió, formada per Mn. Joan i Rosa Mª Codines, per part de L’Espluga Calba, i Ramon Sans, Carme Giné i Concepció Motlló per part d’Arbeca, van presentar la

candidatura da la nostra Coral “l’Harmonia” per al guardó de “Garriguenc de l’any 2005”. Van treballar a desdir, elaborant amb paciència un extens dossier i aconseguint l’adhesió de nombroses entitats corals i administratives. L’esforç, però, i la il·lusió, no va donar el resultat esperat... Tots vam poder llegir a la premsa les crítiques al procés d’elecció, fet reglamentàriament, però amb un reglament fet a mida de l’organitzador... Encaixem, relativitzem i ... a seguir cantant i perfeccionant!

Economia i Obres:

• El dia 15 de juliol, es deixa pujar la gent per les escales del replà de l’Església, si bé les obres no estan acabades del tot. Els tres casaments que s’han fet últimament, també han pogut passar per la porta principal i fer les seves fotografies de la boda. A hores d’ara, només falten alguns detalls i un repàs general de l’obra de restauració. Obra que feia molta por a tothom, però que, al final, ha resultat satisfactòria.

• Les orelletes que va fer el Voluntariat van donar un benefici

ARXIPRESTAT

• Després de les vacances pastorals, el nostre arxiprestat, (sempre tan treballador), no va respectar el primer divendres, i ens va posar la primera reunió de curs el dia 1 de setembre, al Monestir de Vallbona de les Monges. Els convocats eren els preveres i la Rosa Mª. I, dimarts, dia 5, es va fer la primera reunió del Consell de Pastoral arxiprestal, per estudiar la proposta d’activitats per al proper curs, que els preveres havien fet el dia 1.

net, per a les obres, de 995 . I la col·lecta de la Festa Major va ser de 1.128,62 .

Relacions:

• El dia 12 de juliol, Mn. Anton va acompanyar uns actuals veïns a l’Ajuntament, perquè li demanaven uns serveis que eren de competència municipal. L’alcaldessa els va atendre en una reunió conjunta de les tres parts.

• El 22 de juliol, amb els dos dies anteriors d’assajos, l’Esbart Dansaire va oferir unes danses, a l’interior de l’Església, en el casament de la Íngrid i el Ricard.

• Com cada any, l’Abadia va restar oberta durant els dies de la Festa Major, acollint la gent en els diversos actes festius. Una vegada més, però, cal recordar el perill que comporta abalançar-se a la barana que dóna a la plaça del Toll. Ja ho adverteix el personal municipal, però sempre hi ha gent que no fa cas dels avisos i actua i es mou al seu aire...

• El dia 12 de juliol, Mn. Anton va acompanyar uns actuals veïns a l’Ajuntament, perquè li demanaven uns serveis que eren de competència municipal. L’alcaldessa els va atendre en una reunió conjunta de les tres parts.

• El 22 de juliol, amb els dos dies anteriors d’assajos, l’Esbart Dansaire va oferir unes danses, a l’interior de l’Església, en el casament de la Íngrid i el Ricard.

• Tradicionalment, el sopar que fem els capellans després de la Celebració Penitencial de la Novena de Santa Creu (enguany el dia 13), també representa la primera trobada amical del curs.

Vivències

RECORDANT LA VIDA

Als 60 anys vaig decidir passar d’una vida professional molt activa a una vida més dedicada a la família. Començava el curs escolar 2004-2005, el meu cos estava ple de salut i el meu cor ple de joia per la perspectiva d’una tranquil·litat merescuda.

Tot just havia passat Pasqua, la malaltia va venir a fer-me companyia i a produir canvis en el meu cos.

Ara, necessito ajut, de cada dia més. El meu espòs Tomàs, els meus fills, Josep i Jordi, les nores i els néts, em cuiden i em fan molta companyia. També la família i els amics.

Tot i les mancances que em vaig trobant, estic animada a lluitar per la vida. Reso molt i visc el dia a dia.

Tots els dies, en veure la llum del dia, dedico aquesta salutació: *“Beneït sigui el nou dia i el bon Déu que ens l’envia”*.

Fins una altra, una abraçada.

M. Dolors Cases Joaniquet.

NOTA: La Srta. Dolors Cases va ser mestra “als Frases” de les Borges. Va morir el proppassat 8 de setembre, dia de les MaredeDéus trobades. Gran pedagoga i excel·lent persona.

